

Da min bror bodde i London 1914-1921 spilte han meget golf. Han var den første nordmand i London som begyndte og fik, direkte og indirekte de andre norske der til å ta op golf efterhvert.

Da det var hans hensikt å flytte hjem benyttet han stadig anledningen til å spille på nye golfbaner. Dette var en av de måter hvorpå han skaffet sig erfaring med henblik på å få golf inført i Norge. Gjennem venner spesielt Sir Theodore A. Cook, chefredaktør for "The Field" og mr. Frank Holroyd, skaffet han sig opplysninger og literatur av interesse og også introduktion til England's ledende golfarkitekt dengang mr. Abercrombie og var bl.a. endel med denne da han planla Addington golfbanene. Min bror hadde også anledning til å diskutere golf problemer med J. Braid, J.H. Taylor og H. Vardon alt med tanke på anlegg av golfbane ved Oslo.

Min bror som dengang var riktig "golfigal" begyndte ~~straks~~ straks efter hjemkomsten 1921 å snakke med folk om anlegg av golfbane, men møtte ingen oppmuntring.

Han fik høre om at den nuværende svenske konge, som kronprins, hadde forsøkt å få istand en golfbane på Hengsengen og at den første engelske Minister efter 1905 Sir Arthur Herbert også hadde arbeidet derfor, men begge hadde måttet gi op. Chansene for suksess for en ung og ukjent mand kunde han derfor selv lett regne ut og forøvrig var golf noe anstaltmakeri her hvor vi hadde vor skisport om vinteren og seilspporten om sommeren. Det siste blev ikke sagt direkte til golfentusiastene, men som et velment råd ad omveie. Et andet var at chansene var minimale for å få istand golf og at min bror vilde få all "blame" hvis det ikke gikk, men at hvis det utrolige skulde skje at det lyktes så fik han s'gu ingen tak derfor. Så derfor eneste konklusjon: Gi det op!

.....

Begyndelsen her var at min bror og Peterson begyndte å spille utover høsten på et lite jorde på østsiden av veien vis a vis Nordre Huseby nedenfor Røa. Eiendommen tilhørte Staten og tilladelse oppnåddes av Forsvarsdepartementet. Her spiltes på 3 korte primitive hul

som lå i triangel. Etterhvert kom her med, Arild Nyquist, T.P. Heiberg, F. Heiberg o.a. Den daværende amerikanske Generalkonsul Snyder så en dag høsten 1922 ved Majostuen to karer med golfbags på ryggen og interpellerte sin ven konsul Haakon Dahr som efter beskrivelsen identifiserte Peterson og min bror. Snyder blev introdusert av Dahr og foreslog straks å inkalle til et møte på Generalkonsulatet som dengang var i Sommerrogaten. Dette var den første opmuntring min bror fikk og siden så han sig ikke tilbake, skjönt vanskelighetene på ingen måte var slut.-

Først var det å finde et passende sted. Ydergrænsen for eftersökning var övre Eiker, Maridalen og Elöen ved Larkollen. Legationsråd C.L.Paus stillet stadig sin bil til disposisjon i denne tid. Det blev imidlertid spredt fektning og intet resultat.

Mr. R.L.B. Roessle som var blitt introdusert gjennom konsul Dahr kom til min bror en dag på eftervinteren og fortalte at han flere ganger hadde vært på skitur på en hytte nordvest for Bogstadvannet og tænkte på om der var passende terren for en golfbane. Min bror tok sig en tur opover på ski og gjentok turen tilföts så snart det blev bært om våren og fant det terren hvor golfklubben nu er. De nærmeste steder han tidligere hadde været med å befare var det nuværende Örevoll veddelöpsbane og en inmark like ved Røa som nu er bebygget.

Noen tid tidligere var en Arbeidskommitte nedsat efter forslag av min bror, og denne ba han nu om å forhandle med godseier Westye Egeberg på Bogstad. Et av medlemmene tilböd sig, som ven av Egeberg å forhandle, men det förte desværre ikke frem. Noen tid senere sökte min bror, som ikke kjendte godseier Egeberg personlig, kontakt med denne og hans forvalter E. Fridrichsen gjennom deres falles ven Oscar Lütken og dette förte til det resultat hvorpå golfklubben blev startet.

Arbeidskommitteen blev valgt til det første styre. Min bror blev foreslått til formand men önsket ikke dette da han hadde spurgt skipsreder A.F. Klaveness, som en kjendt mand, om å ta denne stilling i den første tid. Min bror lovet å være viceformand og påta sig det væsentlige av arbeidet med min assistance som sekretær.

Det var min bror som anla de første 9 hull på Bogstad. Utviklingen senere fremgår i store træk av Oslo Golf Klub's styre og

General forsamlingens protokoll.